

РЕШЕНИЕ

№ 2456

гр. София, 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 33 СЪСТАВ, в публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ

при участието на секретаря НАДЯ Г. НАЙДЕНОВА
като разглежда докладваното от ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ Гражданско дело № 20231110146504 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по постъпила искова молба от „Дженерали Застраховане“ АД срещу Столична община.

Предявен е осъдителен иск по **чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл.49 вр. чл. 45 ЗЗД** за сумата 497,02 лева, представляваща регресно вземане за изплатено по застраховка „Каско“ обезщетение за застрахователно събитие, настъпило на 14.11.2022 г. в гр. София и иск по **чл. 86, ал. 1 ЗЗД** за сумата от 28,03 лева, представляваща лихва за забава върху главницата за периода от 28.01.2023 г. до 18.08.2023 г.

Ищецът „Дженерали Застраховане“ АД твърди, че на 14.11.2022 г., около 15:00 часа, в гр. София, по време на движение по бул. „Джеймс Баучер“, в срока на застрахователното покритие по договор за имуществена застраховка „Автогрижа“ с уговорено покритие „Пълно каско“, е настъпило събитие – ПТП, в причинна връзка с което са причинени щети на застрахования при него лек автомобил марка „Ауди“, модел „А7“, с рег. № , в размер на 497,02 лева, като в този размер твърди да е включено изплатеното застрахователно обезщетение от 482,02 лв. и 15,00 лв. ликвидационни разноси по обработка на щетата. Твърди, че причина за настъпване на застрахователното събитие е попадането на автомобила в необозначена, непокрита и небезопасна дупка на пътното платно. Сочи, че дупката била покрита с вода, като автомобилът получил увреждане на предна лява гума, която била увредена в степен за подмяна, и на предна лява джанта, която била увредена в степен за ремонт и боядисване.

Счита, че отговорност за вредите носи ответникът в качеството му на стопанин на пътя. Счита, че с плащане на застрахователното обезщетение в негова полза е възникнало регресно вземане в размер на платената сума, поради което претендира същата, заедно със законната лихва от предявяване на исковата молба до погасяване на задължението. Твърди, че ответникът е получил регресна покана, но не е изпълнил задължението си. Претендира и лихва за забава за период от 28.01.2023 г. до 18.08.2023 г. Претендира разноси.

Ответникът Столична община оспорва иска, като твърди, че не се установявало застрахованият да е приел общите условия на застрахователя по имуществената застраховка; че липсват годни доказателства, от които да се направи извод, че вредите са настъпили от описаното събитие и с посочения механизъм; твърди, че в случая следвало да бъде изготвен протокол за ПТП, като в нарушение на закона такъв не е съставен; счита, че претендираният размер е завишен; сочи, че процесният участък навлизал в частта от трамвайно трасе, поддръжката и ремонта на които следвало да се извършват от третото лице – помагач. Прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на увредения автомобил. Моли съда да отхвърли иска. Претендира разноски.

Третото лице – помагач на страната на ответника – „столичен електротранспорт“ ЕАД, ангажира становище за неоснователност на предявените иски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от **фактическа и правна страна** следното:

По иска по чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл.49 вр. чл. 45 ЗЗД:

Съгласно разпоредбата на чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне срещу възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 от Закона за задълженията и договорите.

За възникване на регресното вземане в настоящия случай е необходимо да се установят следните факти: 1/ наличието на **валиден договор за имуществено застраховане** между увреденото лице и застрахователното дружество /ищец/; 2/ в срока на застрахователното покритие на договора и вследствие на **виновно и противоправно поведение** на лице, за което **отговаря ответникът**/бездействието на негов служител във връзка със стопанисването, поддържането и ремонтирането на пътя/, да е настъпило събитие, за което застрахователят носи риска; 3/ в изпълнение на договорното си задължение застрахователят да е **изплатил** на застрахования застрахователното обезщетение в размер на действителните вреди.

В тежест на ответника, при доказване на горните факти, е да докаже погасяване на дълга.

С проекта за доклад по делото, обективиран в определение от 24.10.2023 г., приет за окончателен в проведеното открито съдебно заседание от 14.12.2023 г., като безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните са отделени фактите: че преди подаването на исковата молба ответникът е получил отпратена от ищцата регресна покана за плащане, както и че ищецът е извършил плащане на застрахователно обезщетение в посочения размер.

Ето защо и на основание чл. 153 ГПК съдът приема осъществяването на отделените за безспорни факти за доказано.

Видно е от приетата по делото застрахователна полица № BG/08/5220014249322 от 16.05.2022 г., че между „Дженерали Застраховане“ АД, в качеството му на застраховател, от една страна, и С. Г. П., в качеството му на застрахован, от друга страна, бил сключен договор за комбинирана автомобилна застраховка „Автогрижа“ по отношение на процесния автомобил марка „Ауди“, модел „А7“, с рег. № , със срок на застрахователно покритие от 00:00 часа на 20.05.2022 г. до 23:59 часа на 19.05.2023 г.

С искане за оценка на вреди от 15.11.2022 г. С. Г. П. поискал от ищцовото дружество изплащане на застрахователно обезщетение за претърпяната щета, като описал същия механизъм на ПТП, посочен и в исковата молба, а именно – попадане и

преминаване в дълбока дупка в близост до трамвайната релса при движение по бул. Дж. Баучер.

Видно от данните по делото при ищцовото дружество е образувана щета № 211360175, по която е изготвен протокол за извършен оглед, ликвидационен акт и опис-заключение, по което е определено обезщетение в размер на 482,02 лева. От съставения ликвидационен акт се установява, че сумата е определена за изплащане в пълен размер. От приетото по делото преводно нареждане за кредитен превод от 18.11.22 г. се установява, че сумата от 482,02 лева е преведена по сметка на застрахованото лице С. Г. П.. Тези обстоятелства са отделени и като безспорно между страните с изготвения проект на доклад по делото, приет за окончателен без възражения от тях.

До ответника била изпратена регресна покана по процесната щета за възстановяване на платената сума от 482,02 лева – изплатена главница и сумата от 15,00 лева – ликвидационни разноски, която била връчена на адресата на 19.01.2023 г., видно от приложената обратна разписка. Връчването на регресна покана на ответника е и обстоятелство, отделено като безспорно с доклада по делото, срещу който не са налице възражения от страните.

По делото не е представен съставен протокол за ПТП от органите на МВР, като възражението на ответника за неоснователност на иска поради липса на протокол е неоснователно. С оглед разпоредбата на чл. 6, т. 4 от Наредба ІЗ-41 от 12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при ПТП и реда за информиране между МВР, КФН и Информационния център към ГФ, при повреда на МПС, която не е причинена от друго ППС, мястото на произшествието не се посещава от органите на МВР – „Пътна полиция“ и не се съставят документи за настъпилата повреда.

Механизмът на ПТП се установява от събраните по делото гласни доказателствени средства чрез разпита на водача на увредения автомобил С. Г. П.. Същият потвърждава, че през м. ноември 2022 г., движейки се с процесния автомобил по бул. „Джеймс Баучер“ в гр. София претърпял ПТП като попаднал в огромна необозначена дупка в близост до трамвайната лента, където липсвали павета от пътното платно. Ударът бил в предната лява част на автомобила, като или засегнати гумата и джантата. Уведомил застрахователя за настъпилото ПТП, като получил обезщетение за вредата.

Съдът кредитира показанията на свидетеля, като счита същите за логични и кореспондиращи с останалите доказателства по делото. Механизмът на ПТП се потвърждава и от приетите по делото заявления за изплащане на искане за обезщетение, като всички доказателства са взети предвид от вещото лице по приетата САТЕ, която установява причинната връзка между този механизъм и настъпилите вреди на автомобила. Поради изложеното съдът приема, че на описаното в исковата молба място са били налице неравности на пътя – дупка на пътното платно с липсващи павета, необозначена по начин, позволяващ избягването ѝ.

От представената застрахователна полица се установява, че към датата на ПТП е съществувало валидно правоотношение по комбинирана автомобилна застраховка „Автогрижа“ между ищеца „Дженерали Застраховане“ АД и собственика на увредения автомобил. Застраховката на процесния лек автомобил е сключена при условията на клауза „Пълно каско“ – /Раздел втори – „Покрити рискове“ от Общите условия/, при която покрит риск е пътнотранспортно произшествие, каквото е налице в настоящия случай. Ето защо възражението на ответника, че реализираният се риск не е покрит, е неоснователно.

Не се доказва възражението на ответника, а именно настъпилото ПТП да е съпричинено от водача на застрахованото МПС, тъй като Столична община, чиято е

тежестта, не доказва, че поведението на водача на МПС не е било съобразено с конкретната пътна обстановка.

Налице е основание за възникване на регресното право в размер на платеното застрахователно обезщетение. Обемът на суброгационното право включва както правата срещу физическото лице – пряк причинител по чл. 45, ал. 1 ЗЗД, така и правата на увредения по чл. 47 – 49 ЗЗД срещу лицата, които носят отговорност за чужди виновни действия – в този смисъл раздел V от ППВС № 7/4.10.1978 г.

Не се спори, че пътят, на който е реализираното произшествие, е общински път по смисъла на чл. 3, ал. 3 от Закона за пътищата, поради което и на основание чл. 19, ал. 1, т. 2 и чл. 31 ЗП задължен да осъществява дейностите по поддържането му е именно ответникът. Задължение на същия съобразно чл. 13 ЗДвП е било и да означава неравността на пътя с необходимите пътни знаци с оглед предупреждаване на участниците в движението. Общината като юридическо лице осъществява дейностите по чл. 31 ЗП и чл. 13 ЗДвП чрез своите служители или други лица, на които е възложила изпълнението. В конкретния случай именно бездействието на последните по необезопасяването на пътя е довело и до неизпълнение на задължението по чл. 31 ЗП и чл. 13 ЗДвП, поради което и на основание чл. 49 ЗЗД ответникът носи отговорност за причинените при процесното ПТП вреди, свързани с неизпълнение на задълженията на неговите служители или други изпълнители. Ето защо съдът намира, че ищецът има основание за суброгация в правата по чл. 49 ЗЗД на застрахования при него собственик на увреденото МПС срещу ответника.

Съгласно заключението на приетата по делото САТЕ, неоспорено от страните, описаните от ищеца щети на застрахования при него автомобил съответстват на механизма на ПТП и са в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото застрахователно събитие. Според заключението на САТЕ стойността, необходима за възстановяване на щетите, причинени на процесното МПС, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП е в размер на сумата от 560,75 лева. Съдът кредитира експертните заключение като пълно, обективно и компетентно изготвено.

Регресното вземане възниква в размера на по-малката от двете суми – на действителните вреди и на извършеното плащане, а в случая - в размера на плащането – 497,02 лева, в която сума са включени и обичайните ликвидационни разноски в размер на 15,00 лева. Ответникът не доказва погасяване, поради което искът следва да бъде изцяло уважен, ведно със законна лихва, считано от подаването на исковата молба до погасяването.

По иска по чл. 86 ЗЗД:

Вземането за лихва има акцесорен характер и за дължимостта му следва да се установи както възникването на главния дълг, така и забава в погасяването на същия за процесния период.

Съдът формира правни изводи за наличие на главен дълг в размер на сумата от общо 497,02 лева. Задължението на делинквента /на лицето, което отговаря за него/ към застрахователя е задължение без срок за изпълнение, към което, с оглед регресния характер на вземането, не може да се приложи разпоредбата на чл. 84, ал. 3 ЗЗД. Ирелевантен е и моментът на извършеното плащане, което има значение само за възникване на регресното право, но не и за поставяне на длъжника в забава /моментът на настъпване на изискуемостта не съвпада с момента на забавата/. Покана е отправена до ответника и получена от него на 19.01.2023 г. /видно от извършеното отбелязване – л. 30 от делото/. На ответника е предоставен 7-дневен срок за погасяване на дълга, който е изтекъл на 26.01.2023 г., като смятано от 27.01.2023 г. ответникът е изпаднал в забава. В случая лихва за забава се претендира за периода от 28.01.2023 г. до 18.08.2023 г., като размерът на мораторната лихва, определен от съда върху установения размер

на главница по реда на чл. 162 ГПК и посредством онлайн калкулатора, достъпен на интернет сайта на Национална агенция по приходите: https://nraapp02.nra.bg/web_interest/check_upWS.jsp, възлиза на сумата от 33,15 лева. Искът е предявен за сумата от 28,03 лева, поради което следва да бъде уважен в пълен размер.

По разноските:

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 955,35 лева съобразно представения по делото списък на разноски по чл. 80 ГПК.

Мотивиран от горното и на осн. чл. 235 ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична община, БУЛСТАТ 000696327, гр. София, ул. „Московска“ № 33 да заплати на „Дженерали Застраховане“ АД, ЕИК 030269049 сумите от:

- **497,02 лева** на основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл.49 вр. чл. 45 ЗЗД, представляваща регресно вземане за изплатено по договор за комбинирана автомобилна застраховка „Автогрижа“ обезщетение за вреди на лек автомобил марка „Ауди“, модел „А7“, с рег. № причинени от застрахователно събитие, настъпило на 14.11.2022 г. на бул. „Джеймс Баучер“ в гр. София, с включени разноски за приключване на застрахователната щета, ведно със законната лихва върху сумата от 18.08.2023 г. до окончателното й погасяване;
- **28,03 лева** на осн. чл. 86, ал. 1 ЗЗД, представляваща лихва за забава за периода от 28.01.2023 г. до 18.08.2023 г.
- **955,35 лева** на осн. 78, ал. 1 ГПК, представляваща направени разноски по делото.

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ответника „Столичен електротранспорт“ ЕАД.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____